

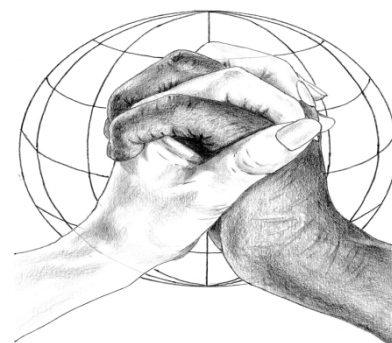
VIERING 27 september 2015 : "Wat zeg ik als ik God zeg?"

Welkom:

Aan ieder van jullie heel hartelijk welkom in de ze viering
bijzonder aan Griet die voor de eerste keer mee voorgaat!

DANK

Dat we in dit komende vieringjaar bezielt en bewogen mogen
worden door de Ene die we God moge noemen, vader, moeder
zoon en broeder. Dat we gedragen mogen zijn door een
geest van mededogen, tederheid, solidariteit, vrede en
gerechtigheid.

/ Lied: "God van mensen" p 34

Inleiding: op thema God Onze Vader.

Op monumentendag namen we deel aan de feestviering van de kerk van
Zwartberg: 75 jaar! De prachtige imposante kerk loopt vol. Ze boeit me weer en
doet me bidden...Bij de hartelijke begroeting door Pina en nadien door pastoor
André overvalt mij een warm intens gevoel van "familie-samenzijn". Bovenaan de
marmere zuilen lezen we "God onze Vader".

10 landsvlaggen hangen bij de twaalf apostelen die ons aanstaren.

Als kinderen van de god, worden we herinnerd aan het zwoegen, het zweten,
zwarte dagen, allemaal zwart in de zwoele put, zwijgende moeë vaders,
vreemden die hier hun thuis vonden ...

"Ik voel me thuis komen in deze gemeenschap". In deze tempel van
schoonheid, dierbare herinneringen die opborrelden, waar met eenvoudige
woorden verbondenheid wordt gecreëerd, waar het koor op hun muziek
brengt, de solo's van Roger, de onderwijzer die er van in den beginne bij was,
teksten over verbondenheid met toen en nu, waar de cités, de school, de
geschiedenis van gebouwen en mensen vandaag in het middelpunt
staan

Toen dacht ik, **God vader, moeder hier bèn jij:**

een NAAM als geen ander: geen god in de hoge. Neen, hier ben je in dit
keiharde cité- en mijngebeuren, jij bent een project van trouw en verbondenheid
over culturen en grenzen heen, van vaderschap en moederschap, heel dichtbij,
warm en zo eenvoudig.

En daarbij mogen wij ons gezegend weten deel uit te maken van de strijd die
mensen hier en elders, generaties en culturen lang, al voeren om "je NAAM" als
een Vader gestalte te geven:

door werkverschaffing, door respectvol en vredig te leren samenleven, door net
te wonen, schoonheid, door degelijk onderwijs, geen hokjes denken, waar
luisteren voorop staat.. Wat een vreugde geeft dat!

Wij starten vandaag met onze reeks vieringen in het teken van " God ONZE VADER" en we zullen dit jaar gaandeweg ontdekken:

wij hoeven niet zomaar voor elke god van vandaag te buigen. Wij staan daarentegen in een voortdurend bijbels **JACOBS-gevecht** om door de rivier te gaan, om over grens en prikkeldraad te springen, over scheidingsmuren heen, doorheen gesloten huizen en afwijzende taal naar een nieuw leven te stappen. Als kleine gemeenschap van christenen zullen we ons, zeker dit themajaar, dringend en blijvend herinneren dat we niet zómaar als een gezellige club van gelijkgezinden hier samen zijn.

Een christelijke gemeenschap is bijlange niet zo comfortabel als ze wel zou willen. We leven met een uitdaging om net in de woelige, soms kolkende rivier van onze tijd te duiken en daar te **zoeken naar de zin van de Naam God onze vader en moeder....**

We horen vandaag 4 zichten op de Godsnaam: ikzelf - Stef Bos in zijn lied - Johannes in zijn brief en - Griet in de duiding.

We luisteren naar Stef Bos waarin hij god laat zeggen wat hij niet en wel is: Dus vonden wij het een uitdaging om kritisch en bevrijdend naar deze cd " In een ander licht" te luisteren...

Gebed: "Het Lied van God" WAT IK NIET BEN

van Stef Bos

Nu ik terugkijk op mijn leven	met nog een eeuwigheid te gaan
En ik zie wat voor een ellende	zich heeft voltrokken in mijn naam
Verlang ik terug naar het begin	toen ik door niemand werd herkend
Want er wordt veel van mij gemaakt	wat ik helemaal niet ben
Nee ik heb niemand uitverkoren	wat er ook geschreven staat
Het is allemaal verzonnen	door wie zijn voordeel er mee haalt
En ik heb niets tegen de joden	het is een volk met veel talent
Maar ook zij maken iets van mij	waar ik mezelf niet in herken

Als ik alles moet geloven wat er van mij wordt gezegd
Ben ik heiliger dan heilig en slechter dan slecht
Ik ben een speelbal in de verbeelding van de mens
Ze maken iets van mij wat ik meestal niet ben

Ik ben de liefde wordt gezegd gewapend tot de tanden
De pispaal voor de een, de richtlijn voor de ander
Ik voel me eenzaam en onzichtbaar al ben ik ook bekend
Er is teveel van mij gemaakt wat ik helemaal niet ben

Ik zal u zeggen wat ik ben

Ik ben de wolken en de wind het vuur dat eeuwig brandt
 Ik ben de stroming
 De zee
 ik ben het grenzeloze land onvoorspelbaar
 Ik ben niet wat je denkt
 Er is teveel van mij gemaakt wat ik helemaal niet ben

Ik ben de opium voor het volk door filosofen dood verklaard
 en ik heb een plaatsvervanger waar ik nooit om heb gevraagd
 Ik ben de oorzaak van de oorlog de schrijver van een boek
 Ik ben het heilige excuus voor wie naar moeilijkheden zoekt
 Ik heb meer gevoel voor humor dan de meeste mensen denken
 en zij die zeggen mij te volgen nemen alles veel te ernstig
 Zelfs dit lied zal vrijwel zeker als blasfemie worden bestempeld
 En al zing ik het ook zelf dan wordt het nog ontkend
 alsof ik niet weet wie ik zelf ben

Ik zal u zeggen wie ik ben
 ik ben de wolken en de wind het vuur dat eeuwig brandt
 ik ben de stroming
 de zee
 Ik ben het grenzeloze land
 Onvoorspelbaar...;

Vragen om even te bezinnen

- ~~Wanneer heb ik in dit lied de God herkend?~~ je iets herkend, heeft je iets
- ~~Wanneer heb ik in dit lied de God herkend?~~ ~~breng~~ de God in mijn leven/welke naam geef ik / waar ik offers voor

We nemen rustig de tijd om het lied nog eens te herlezen en wat uit te wisselen.

Lied: "Jij bent niet meer die sterke God" p 46

Schriftlezing: 1 Joh 4,7-12 (vertaling: naar Ton Veerkamp)

LEZER/ Geliefden, laten wij solidair zijn met elkaar,
 omdat de solidariteit naar de maat is van de ENE, déze God,
 en ieder die solidair is, uit déze God is geboren en God kent.
 Wie niet solidair is,
 heeft déze God niet leren kennen, omdat God solidariteit is.
 Hierin is de solidariteit van God onder ons verschenen,
 dat déze God ons nabij is gekomen in zijn meest geliefde mens,
 opdat wij ook te midden van de wereldorde tot leven komen.
 Hierin bestaat de solidariteit:

dat déze God in Jezus radicaal solidair is geworden met ons en ons wegen heeft getoond die ons in staat stellen om dwalingen en ongerechtigheden te ontmaskeren. Geliefden, als God zó solidair met ons is geworden, moeten ook wij met elkander solidair zijn. Niemand heeft ooit God aanschouwd. Maar als wij solidair zijn met mekaar, Dan blijft God in ons en is zijn solidariteit in ons volkomen geworden.

Korte overdenking

Vandaag willen we stil staan bij de vraag: Wie is God, wie of wat noemen we God? De vraag is niet of God al of niet bestaat. De vraag is **wie of wat noemen wij God. Wat functioneert vandaag als God? Door wie of wat laten wij ons leiden? Waar brengen we al of niet offers voor?** Is het ons werk? Onze auto? Ons huis? Onze kinderen? Hoeveel offers worden er niet gebracht voor ons werk, voor het toch maar afbetalen van ons huis, onze auto... Ook onze samenleving als geheel kent verschillende goden: de god van welvaart, de god van eigen belang eigen volk eerst, de god van vooruitgang. Onze welvaart is ons zo heilig dat ze letterlijk met prikkeldraad moet afgeschermd worden. Maar ook solidariteit, duurzaamheid, vrede kunnen 'god' zijn in een samenleving. In de beelden eind augustus en begin september viel mij op hoeveel mensen geraakt werden door het leed van de vluchtelingen, hoeveel spontane solidariteit er bij veel mensen naar boven kwam. Ondanks dat de politiek nog geen antwoorden had, laten heel veel mensen zich raken, zich aanspreken door de vraag, de oproep van vluchtende mensen. Zij laten zich drijven door solidariteit, mededogen, medemenselijkheid. Zij laten zich raken, zij komen in actie.

Eigenlijk gaat het om een heel oude vraag: 'Welke god wordt hier aanbeden?' Ook in joodse traditie was dit een grondvraag. Ten tijde van de profeet Elia laat hij heel het volk samenroepen en stelt hen de vraag: " **Hoe lang willen jullie op twee takken dansen? Is Jahweh God, loop Hem achterna. Is het Baal, loop hem achterna.**"

Fundamenteel gaat het in de Bijbel om slechts twee keuzes. Ofwel kies je voor Baäl, zegt Ezechiël. Baäl die de heer en bezitter personaliseert. Hij staat voor een maatschappij van het grootgrondbezit en patriarchaat, machte hebben over de andere, het recht van de sterkste.

Ofwel aanbid je Jahweh. Jahweh is het Hebreeuwse woord voor 'zijn', een werkwoord, een doe-woord. **'Ik zal er zijn', 'Ik ben die ben'**. Met dit

werkwoord beschrijft Israël haar God. De God die de **ellende van zijn volk gezien** heeft, de **noodkreten gehoord** heeft en **mensen oproept tot bevrijding** uit de slavernij. Kiezen voor Jahweh is kiezen om te zijn, om er te zijn voor mensen. Is kiezen om de ellende van mensen te zien, om de noodkreten te horen, om mensen te bevrijden waar zij geknecht of onderdrukt worden.

Hoe je het ook draait of keert, eigenlijk wordt altijd een god aanbeden. Een maatschappij zonder God, zonder een punt waarop alles betrekking heeft en waarvan alles afhangt, bestaat niet. De vraag is voor welke God een samenleving kiest. De vraag is voor welke God jij kiest. Kiezen we voor de God van macht en rijkdom, of voor solidariteit, het recht van elke mens, de liefde over grenzen heen?

Deze keuze is niet onbelangrijk:

Voor welke God we kiezen, bepaalt ook welke mens wij willen zijn.

God is geen Naam, maar een werkwoord dat iets doet met ons, dat ons verandert, dat in en door ons werkzaam is. In ons leven, in onze manier van zijn, laten wij zien wie of wat God is. Overal waar mensen er zijn voor elkaar, waar mensen de ander ten volle laten zijn, is God zichtbaar.

Eigenlijk zijn wij dan bezig met het vervoegen van het werkwoord, het vervoegen of gestalte geven aan het werkwoord van Gods naam: Ik zal er zijn. Ik ben, Ik ben die ben, Ik ben er voor jou.

Hier en nu, door elke mens, door jou wil Ik er zijn, zegt God. Jou roep ik, naar jou verlang ik. Ik wil dicht bij je komen zegt God, in jou wil ik wonen. Ik ben die ben. Ik ben heel dicht bij je, ik spreek en handel door jou. Jou zend ik. Jij bent de mens die er is voor anderen, op de plek waar jij leeft, met de mensen die jij tegenkomt. Daar kan jij mijn naam zichtbaar maken: er zijn.

Ja maar, wie ben ik om zo een stuk God te zijn? Dat was ook de vraag van Mozes daar bij de brandende braamstruik. Ook wij worden hier en nu aan de brandende braamstruik door God geroepen om zijn Naam uit te leven: er te zijn voor mensen, helemaal zoals we zijn. Zonder angst, zonder dat we moeten denken dat we hier niet goed genoeg voor zijn. We worden allemaal, elk op zijn eigen en unieke wijze opgeroepen om er te zijn, te zijn voor mensen, helemaal.

En je mag geloven, je mag erop vertrouwen: Ik ben die ben, Ik ben er voor jou, Ik ben ook hier, dicht bij je, vandaag en al de dagen van je leven.

Stille tijd om te overwegen.....

Lied: "Welke god wordt hier aanbeden? P 9

Voorbeden: bij elk keervers steken we een kaarsje aan.

GRIET/

God, vader, levensbron, stem, hart,
 Wees rusteloos in ons,
 Wees helder licht in ons,
 Wees inzicht, kennis, taal, geduld in ons.
 Wees een dorst in ons die niet te lessen is
 Naar vrede en gerechtigheid.

Daarom bidden wij:

1. Om een nieuw gevoel voor taal
 In het luisteren naar verdrukten en minderheden.
 Dat wij ons gehoor verscherpen
 Om te luisteren naar de taal
 Van profeten en bevrijders.
 Dat wij diep geraakt
 En innerlijk veranderd worden
 Door de noodoproep van de machtelozen,
 Door het stil protest van de sprakelozen.

KEERVERS: Voor het licht... p 50

2. Om een nieuwe manier van spreken en zingen bidden wij
 Dat wij taal en toon voor de toekomst vinden.
 Dat wij toeleven
 Naar werkelijke solidariteit met
 Alle mensen die opstaan uit verdrukking.

KEERVERS:

3. Om waakzaamheid bidden wij.
 Om open ogen die onbevangen naar de wereld kijken,
 Zoals Jezus dat doet.
 Dat wij zien wat onmenselijk is,
 De dodentocht uit Syrië, Afrika, Irak naar Europa bijvoorbeeld.
 Dat wij doen wat moet.
 Omdat het over de mens gaat.

KEERVERS:

4. Om gastvrijheid bidden wij
 Om open en ontvankelijke handen,
 Zoals Jezus had.
 Dat wij durven aanraken en ons laten raken door de ander
 En ons betrokken weten op elkaar
 Omdat het om de mens gaat.

KEERVERS:

Tafelgebed
Voorganger

Waar wij zullen gaan
Jij zult er zijn
Soms rakelings nabij, teder zacht,
Soms botsend hard
Je zal aan ons voorbijgaan
Als een mens aan een ander mens.

SAMEN

Je zal bij ons binnenkomen,
Verwacht of onverwacht
Zal je ons leven doorkruisen.
En altijd weer zal je ons je naam toespreken
"Ik ben er voor u"
Wees niet bang.
Vertrouw.
Je zal de onvoorziene gast zijn, de vluchteling
De vraag om er te zijn voor anderen
En liefde te worden
Zoals jij dat bent voor ons.

Voorganger

In uw gezindheid zijn we hier bijeen
Om het verhaal van Jezus
Verder te zetten met ons leven
Om zijn woorden voort te vertellen
Om zijn daden van genezing en vergeving
Verder te doen

Om net als hij
Het brood van ons leven in handen te nemen
Het breken en te delen
En te zeggen zoals hij:
Neemt, eet mijn leven aan u gegeven
En om dat dag na dag te blijven doen

Om net als hij de beker wijn te nemen
met alle goedheid waartoe onze liefde in staat is
en te zeggen zoals hij
neem en drink
mijn geestkracht , mijn leven voor u
en om dat dag na dag te blijven doen.

SAMEN:

Verbind ons
 Met allen die ons zijn toevertrouwd
 Met onze liefsten
 En met hen die ons levenspad kruisen
 Verbind ons met allen die met uw naam getekend zijn
 Met hen die in nood zijn, lijden en wachten,
 Met hen die gebroken door het leven gaan...

Onze vader beluisteren p 36

Brood Breken en delen

Wijn drinken en onszelf delen met elkaar.

Deze week is het vredesweek, het maakt onze bede naar vrede intenser:

- De vrede zal maar langzaam komen

Want mensen hebben geen huis om haar te laten wonen.

LEZER/ * Aarzelend als een kind is zij,

bevreesd voor kou en eenzaamheid

De vrede wil niet eenzaam zijn

Wanneer is er voor haar

bij mensen zoals jij en ik

Een veilig onderkomen?

LEZER/ * Misschien als mensen luisteren naar hun eigen hart

En zo het heimwee van de anderen beter horen

En door 't verdriet van kleinen innerlijk bewogen

Weer zacht en teder kunnen zijn.

Misschien wordt vrede dan geboren

Kan dat vandaag, morgen of overmorgen wellicht...

Laten we elkaar tot zegen zijn en de vrede toewensen

ZEGENWENS:

Moge de onnoembare, de vader /moeder, de Nooit geziene ons nabij en genadig zijn;

Wij herkennen Hem in vaders en moeders , in zonen en dochters , in kinderen , en vluchtelingen, in de drijvende geestkracht van onze gemeenschap.

SLOTLIED "Om de mensen , godverlaten" p 49

Mededelingen:

1. We zijn op zoek naar zangers om een **kleine ZANGGROEP** samen te stellen in Het Veer om voor te zingen zodat de liederen vlugger en beter kunnen aangeleerd worden. Heb je zin er in: geef je naam op bij:

Lieve: 089/ 35 23 92 of Guy: 089/ 36 18 09

Aandacht voorgangers: kijk naar Liederen 48 - 55 - 60 - 61 - 73. Nog niet gezongen maar we willen ze aanleren...

2. **Pax Christi:** Vredesweek en vredesavond in het P.IC. Tulpinstraat KIEWIT-Hasselt op WOENSDAG 30 sept. om 20 u

3. **GENK nodigt uit** om de zorg en mogelijke inzet voor Vluchtelingen te bespreken op dinsdagavond om 19 u in het Stadhuis.

4. We verspreiden een **folder om "HET VEER" meer kenbaar te maken.** Elk neemt er nu 3 ex van mee. Wie exemplaren wil, gelieve contact te nemen met Eric Stoffelen in Hasselt 011/ 21 56 50

5. **24 Oktober** - IPB organiseert "**Tussen Droom en Werkelijkheid**" studiedag van 10 tot 16 uur in Leuven, voor alle geloofsgemeenschappen in Vlaanderen. Het Veer neemt er aan deel. 4 personen schreven in. Meer Info: zie mail van 17 aug. Deelnameprijs: 30 €

Indien je er zin in hebt geef je naam op aan Annie Thijs 089/ 30 61 55

Er is een kind verdronken
in de armen van de zee
ze streefde hem nog zachtjes
met haar machteloze zijn
en gaf hem aan de wereldpijn

zijn weerloos lichaam
schreeuwt in alle talen
over de angst om te beminnen
gesloten deuren
kou
en eenzaam zijn

zijn handje wijst
naar jou
naar mij

de kleine jongen
heeft zijn grote taak volbracht
op aarde
zijn kracht
bewoog de wereldmacht.

Yvonne Veugen

Wat zeg ik, als ik U mijn God, de God van mijn leven noem?

Zeg ik dan: zin van mijn leven, einddoel van mijn wegen, wijding van mijn daden, oordeel over mijn zonden, bitterheid van mijn bittere uren, tehuis van mijn eenzaamheid?

Zeg ik dan: Schepper, Behouder, Nabije en Verre, Onbegrijpelijke, God van mijn broeders, God van mijn vaders? Zijn er -namen die ik U niet zou moeten geven? Maar wat heb ik gezegd, wanneer ik U alle namen van deze aarde heb gegeven?

Wat heb ik anders over U te zeggen, dan dat Gij Degene zijt zonder wie ik niet kan zijn, dan dat Gij de oneindigheid zijt, waarin ik, eindige mens, alleen vermag te leven?

En als ik dat over U zeg, dan heb ik mijzelf mijn ware naam gegeven, de naam die ik in de psalm van David altijd bid: tuus sum ego: ik ben degene die niet aan zichzelf toebehoort, maar aan U. Meer weet ik niet over mijzelf, meer weet ik niet over U. Gij, God van mijn leven, oneindigheid van mijn eindigheid!

Griet en Annie